वावस्ये याते निम्नगाया स्ट्राच वा । श्वानं कुर्याद-संध्यानः यक्तिमदुषचारतः । देवान् पितृ व सनाय ततो देवल इं अजेत्। तल्लां प्रजयेहे वीं पुष्पं सत्कास-समार्थः । फारानि च वधानामं विकृदं भाग्यसञ्जयम् । ततः सुवासिनी पूज्या कृङ्गमैः क्रसमेन च । मोजयेगा-धरासेन प्रविप्रख विश्वजीवेत्। ततस्य तर्व्हनप्रस्थ क्तपाले च चंद्रतम् । आञ्चाषाय प्रदातव्यं वा त्रीमां प्रीवतः विति । निर्वेति तद्येषेण ततो भुद्धीत वान्यतः । भाषास्थारं वर्त्तव्य विधिनानेन मारत ! ! त्रीलंख्यीः अवला अव्यत् पद्मा नारायथी तथा। पद्मप्रतिः स्वितिः पुलिखुलिः विदिः चमा क्रमात्। नामातुमामं रा-लेन्द्र ! प्रीयतामिति कीर्श्व वेत् । वस्त्रमण्डिपकां कला पुळागन्हादिवासितास् । शक्षायां स्वापयेकुक्तीं सर्वे ाप-क्करमंयुताम् । धौभाग्याच्कचंयुक्तां नेत्रपट्टावतकनीम् । सप्तधान्यस्वीयेतां रसधात्रस्यान्यतास् । याद्रकोषान इ-चात्रभाष्णनास्यसंचातास् । देवी वंपूज्य विधिवद् मा-श्राचाय सुट्याने। व्याचाय देदविद्वचे यको वा रो-चते स्वयम् । सीपव्यत्रां स्वत्यास् धेतुं द्रश्वा समा-पयेत्। वः प्रवृत्तीवतिमदं द्वितं छरारेर्मक्रा समा-चरति पूज्य खगोसन्जास्। राज्यत्रियं स भूवि भव्यः अनीयभोग्यं भूक्षा प्रवाति यदनं सर्यस्ट्रन्यः। माहा-स्थानाय वध्यानि पञ्चन्यास्तव भारत । अवेति या च विस्थाता अतिनां जयदाविनी । बसाव्यवा जवा-शब्दं बरोति अतिनी बुधाः ! । परिपूर्णं अतं यद्यां या त्रीया प्रथमञ्जूषी । जवा च विष्यवा चैव अयनी याण्नाधिनी । कावा, बाक्तिश्रक्षपञ्जनी निवधिन यदा बुक्ता गुक्रवचे द्व गञ्जनी। एत्तराफान्युनी यद्यानि-· ब्युवारवनागनः । श्वारभेत नरस्तक्षां प्रत पूर्वस्वीवितः । . । धामिकमकाची अन्नाचारी जितेन्द्रियः । धतिमान् कतसक्तो भने जियमगद्भरः। ततः कत्यं सस्त्याय स्नाता नियतमानसः। धतसङ्ख्या पत्या तुःबोटु विस्त्रध चार्षनम् । बिल्बमूले ततः कुट्योट् वेदिं प्रव्याश्चतेयुं-ताम्। स्वापनेत् बत्रधानची तद्यापच्छ दिस् वा। तमाध्ये विल्वन्ते त स्थापवेश व शायटन् । सीवर्ष

राजतं ताच्चं नार्तिकं वा सुभान्तितम् दासादि । त्रीप्राप्तितनं विष्णुधनौतिरोक्तं ''त्रीविजीनस्य क्षेत्रेऽकित् स्वीवितस्वापि किंस्तास् । तच्चाद्वतं स्वावस्त वेन स्वाक्तीवृतो नरः । 'सार्कस्वोत अवस्य ''दैसास्तां समतीतायां तित्यत्मस्ति कामात् । पूर्वेषत् पूज्येह्ये जीव हायं दिने दिने । पूर्वेषदिति चेल्यादिस्पावाप्ति-व्रत्यत् । ''पुष्पभूचीः फलैचैन जुड्याद्चतानि च । बिल्लांच बक्की सततं गोरसैभीजयेद् दिकान् । कि-रालोधी सितो न्यो चां कनकं प्रतिपादयेत् । वद्यद्वसञ्च राजेन्द्र ! तेन साफल्यमञ्जूते । कला व्रतं मायमिट् ययोक्तमासाद्य सार्थं संचरं सद्याः। भत्यमासाद्य विद्वतेकाः जिद्या दुतः क्याच्चगति प्रधानय्"।

श्रीवृतं विश्व धर्मोत्तरे शैल गुकुस पश्चमां प्राधित्वा तथा श्रियम्। धकरिवास् वादेतत् फर्कं धंवत्वरोदितम् । "स्थातः घंप्रवच्यामि श्रीवृतं वास ते जतस् । श्रेल-गुकुतृतीयायां श्लानसभ्यक्रपृष्कं कथ् । सत्या गुकाम्बरो राजश्रुक्तमाच्यात्तवेपनः । तिष्ठे दु धतोदना छारो भूमी श्रुषाश्चिमां च ताम्। श्रुष्याश्च तथा श्लानं विष्ठितं सनाचरेत् । पश्चमाञ्च विभेवेण गुकाम्बरधरः गुक्तिः । बश्कीरं धंप्रवेत् पद्मीः क्रतवेऽस्रतकेऽिय वा। गुक्तीन गञ्जसास्थेत धतदीसेन वाष्ट्यं द्रासादि।

विम्। निवसवत्यारी च रवेभीक्तिस्थानितः। सप्तस्यां वा सङ्गाभाव! श्रीज्ञयेते प्रतिम्हाभाव! श्रीज्ञयेत्रकः स्थेत्ं । विष्णुधर्मोक्तरे 'भन्नप्राञ्च श्रुववष्य वे नरा भीषवासरे । वृत्रश्चर्रात यह्नेन तथा तासां प्रवव प्रथमः। न तेमां दुर्वमं कि खित् भविष्यति स्रोक्तमः!। दियोगे दि गुणं तथा फार्च व्यास्थः! भविष्यति । वियोगे पूजनं काला नामेषु सुरसक्तमः! । व्यायं जायते पुष्यं नाम बार्यो विचारणां

हंवत्बर्वतं विष्णु धर्मेश्वरे 'दद्यान्यत् प्रवच्छाना पत्तु-